

1. Στην Κορέα με το υπό ναυπήγηση BLUE STAR PATMOS.
2. 20 Οκτωβρίου 2010, ημέρα της καθέλκυσης του BLUE STAR DELOS

Γιάννης Κ. Ρέβελας

Έζησε ως ναυπηγός και έφυγε ως ναυπηγός

Στα ναυπηγεία της Κορέας, επί το έργον, έφυγε από τη ζωή ο Γιάννης Ρέβελας, εξαιρετικό και έμπειρο μέλος της ναυπηγικής ομάδας της Superfast. Η σύζυγός του τον αποχαιρετά, αναδεικνύοντας τις επαγγελματικές αρετές και την ανθρωπιά του

Ο Ιωάννης Ρέβελας, του Κωνσταντίνου και της Χριστίνας, γεννήθηκε στην Τρίπολη στις 8 Μαρτίου 1946. Έχει σημασία η ακριβής ημερομηνία της γέννησής του; Κι όμως, όπως θα φανεί στη συνέχεια, η ζωή και η μοίρα τα φέρνουν έτσι που κάποια πράγματα συνδέονται άλλες φορές ευχάριστα και άλλες φορές δυσάρεστα μεταξύ τους.

Ο Γιάννης πέρασε αρκετά δύσκολη παιδική ηλικία. Για μεγάλα χρονικά διαστήματα, ο πατέρας του υπήρξε εξόριστος και η μητέρα του βρισκόταν σε σανατόρια, καθώς είχε σοβαρά προβλήματα υγείας. Μοναχοπαίδι ο ίδιος, προσπαθούσε να βρει την οικογενειακή αγάπη και θαλπωρή σε οικογένειες θείων, ξαδέλφων και άλλων συγγενών, όμως τίποτα δεν αντικαθιστά την πραγματική οικογένεια.

Ο συγγενής μας Γιάννης Δ. Ρέβελας, στον επικήδειο λόγο του για τον Γιάννο μας –και τον ευχαριστούμε πολύ– ανέφερε: *«Παρ' όλες τις δυσκολίες, οι γονείς του, συνετοί, σώφρονες και ενάρετοι άνθρωποι, τον ανέθρεψαν με χριστιανικές αρχές και ακατάλυτες ηθικές αξίες. Τον διέκρινε πάντα πηγαία ευγένεια και καλοσύνη. Είχε μια ζεστή αγκαλιά για όλους και έναν καλό λόγο για τον διπλανό του. Με τις άριστες σπουδές του ως ναυπηγός και με την αναγνωρισμένη από όλους εργασία του, καταξιώθηκε στον επαγγελματικό του τομέα. Είχε μια λεβεντιά σπάνια, που ενσάρκωνε ήθος, ακέραιο χαρακτήρα και άριστη επιστημονική κατάρτιση. Όλα αυτά μαζί συνέθεταν μια αξιοζήλευτη επιστημονική και κοινωνική καταξίωση. Είχε μεγάλη αγάπη για το χωριό του –το Μάναρι Αρκαδίας– και τιμούσε επάξια τις ρίζες του»*.

Μέσα σε δυσχερείς συνθήκες διαμορφώθηκε ένας χαρακτήρας αδαμάντινος από πλευράς ηθικής και αξιών, αλλά και δύσκολος ταυτόχρονα, καθώς ήταν τελειομανής, δεν έβαζε νερό στο κρασί του –όσο φυσικά περνούσε από το χέρι του– προκειμένου να γίνει σωστή δουλειά. Η ψυχή και η καρδιά του πιο τρυφερή και ευαίσθητη από μικρού παιδιού. Θηρίο και καλό παιδί μαζί –παλικάρι, όπως λένε και οι συγγενείς του στην Τρίπολη. Πολύ ταλαιπωρημένη ψυχολογία και προσωπικότητα, μ' ένα μυαλό που πάντα διψούσε για γνώσεις. Τις απέκτησε. Τόσες πολλές και τόσο σημαντικές, που δύσκολα θα τις αποκτήσουν πολλοί ναυπηγοί μαζί, κατά την ταπεινή μου γνώμη, ακόμα και πέρα από τα σύνορα της Ελλάδας.

Ο Γιάννης, μια ζωή και σε καθημερινή βάση, τουλάχιστον ένα δίωρο κάθε πρωί (πολύ πρωί, γύρω στις 4 ήταν πάντα «στο πόδι») το περνούσε με το καφεδάκι του και τα βιβλία του. Διάβαζε βιβλία σχετικά με τα πλοία και οτιδήποτε τα αφορά. Οτιδήποτε αφορά ναυπηγική, μηχανική, ηλεκτρολογία. Βλέποντας κανείς φωτογραφίες του προσωπικού αρχείου του, τον βρίσκει από μικρό παιδί να κρατάει στα χέρια του καραβάκια –που έχει αγοράσει το πιθανότερο από πανηγύρια της περιοχής.

Γεννήθηκε ναυπηγός. Δεν έγινε ξαφνικά, ούτε από δεύτερη ή τρίτη επιλογή, όπως συμ- ➤